

A nyári adócsomag szabályai

A koronavírus világjárvány miatt márciusban elrendelt veszélyhelyzet komoly hatással volt a jogalkotásra is, amely az adójogi területen abban mutatkozott meg, hogy emiatt módosult a költségvetési tervezés folyamata és ezzel összefüggésben a jövő évi költségvetéshez kapcsolódó adójogszabály-módosítások kidolgozása is. Ez utóbbi szabályok megalkotása során figyelemmel kellett lenni a járványhelyzet miatt a gazdaságban bekövetkezett változásokra és a jövő évben várható gazdasági tendenciákra is, ezt tükrözik azok a módosítások, amelyek még az idei évben, illetve 2021. január 1-jén lépnek hatályba.

Az anyagi adójogszabályok területén életbe lépő módosításokat az Országgyűlés által 2020. július 3-án elfogadott és július 14-én kihirdetett, Magyarország 2021. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2020. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Módtv.) tartalmazza. Ebben a cikkben e törvény anyagi adójogi rendelkezéseit ismertetjük, azonban a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: új Tbj.) rendelkezéseit érintő változtatásokra külön nem térünk ki, mert az új Tbj. szabályrendszerével kapcsolatos tudnivalókról cikksorozatban tájékoztatjuk olvasóinkat.

A fentiek mellett ismertetésre kerül az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Módtv. 2.) testvérek közötti ajándékozásra, illetve öröklésre irányadó új, kedvező illetékszabálya is.

I. A személyi jövedelemadót érintő változások

1. Az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség átvállalásának adókötelezettsége

A veszélyhelyzet időszakában bekövetkező negatív gazdasági folyamatok egyik jellemzője volt, hogy egyes gazdasági ágazatok működése gyakorlatilag leállt, ezért sok munkáltató fizetés nélküli szabadságot engedélyezett a munkavállalóinak, mely alatt szünetel a magánszemélyek biztosítása. Ezzel összefü-

gésben a Gazdaságvédelmi Akcióterv keretében a koronavírus-járvány gazdasági hatásainak mérséklése érdekében szükséges adózási könnyítésekről szóló 140/2020. (IV.21.) Korm. rendelet 2020. április 22-étől hatályos 20. § (1) bekezdése úgy rendelkezett, hogy azoknak a magánszemélyeknek, akik a veszélyhelyzet miatt vannak fizetés nélküli szabadságon, erre az időszakra nem kell egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetniük. Ugyanakkor a 20. § (2) bekezdése szerint annak a munkáltatónak, amelynek munkavállalói a veszélyhelyzet fennállásának időszakában fizetés nélküli szabadságon vannak, erre az időszakra egészségügyi szolgáltatási járulékot kell fizetniük a munkavállalók után, mely kötelezettségüknek a veszélyhelyzet megszűnését követő 60. napig kell eleget tenniük.

Olyan helyzetek is előfordultak a járvány alatt, amikor a biztosítási jogviszonnyal nem rendelkező, egészségügyi szolgáltatásra nem jogosult magánszemélyek helyett más magánszemélyek, vagy a lakóhelyük szerinti települési önkormányzat fizette meg az egészségügyi szolgáltatási járulékot.

2020. július 1-jén hatályba lépett az új Tbj., melynek 46. § (2) bekezdése értelmében, ha az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetésére kötelezett magánszemély e kötelezettségét nem teljesíti, és az ebből eredő hátralék összege meghaladja az egészségügyi szolgáltatási járulékhavi összegének hatszorosát,¹ akkor a tájszámot a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő érvényteleníti, a magánszemély egészségügyi szolgáltatást térítésmentesen nem vehet igénybe. Az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetés új rendszere miatt várható, hogy a hátralék megfizetése érdekében a fizetésre kötelezett magánszemélyek helyett más személy vagy szervezet tesz majd eleget a fizetési kötelezettségnek.

Mindezekre tekintettel a Módtv. módosítja a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 7. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést. A 2020. július 15-étől hatályos pontosítás révén a magánszemély jövedelmének megállapítása során nem kell figyelembe venni azt az összeget, amelyet az új Tbj. szerint a nem biztosított magánszemély egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága megszerzése céljából, egészségügyi szolgáltatási járulékfizetés címén vagy egészségügyi szol-

1) A tájszám érvénytelenítését eredményező hat havi hátraléokra vonatkozó módosítás 2020. július 15-én lépett hatályba.

gáltatásra kötött megállapodás alapján a magánszemély helyett más személy fizet meg (ideértve a bármely EGT-árlamban a kötelező társadalombiztosítási rendszer keretében történő megfizetést is).

2. Az egyéni vállalkozók fejlesztési tartalékára vonatkozó szabályok változása

Kedvezően változnak a vállalkozói személyi jövedelemadó szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozók esetében a fejlesztési tartalék nyilvántartásba vételére vonatkozó szabályok. A módosítást megelőző szabályok szerint az egyéni vállalkozók fejlesztési tartalék címén legfeljebb az adóévben megszerzett vállalkozói bevételük összegéből az adóévben elszámolt vállalkozói költségek összegét meghaladó rész 50 százalékát, de legfeljebb adóévenként 500 millió forintot vehettek nyilvántartásba.

A Módtv. kihirdetését követő naptól, azaz 2020. július 15-étől lehetővé vált, hogy az egyéni vállalkozók a vállalkozói bevételüket a vállalkozói költségek levonása után fennmaradó vállalkozói bevételük teljes összegével csökkenthessék fejlesztési tartalékként. A változtatás célja azoknak a hátrányoknak a csökkentése, amelyek a járványhelyzet miatt sújtják azokat az egyéni vállalkozókat, akiknek bevételeik keletkeztek ugyan – például a veszélyhelyzet kihirdetését megelőző időszakban végzett tevékenységük alapján –, de költségeik nem merültek fel, mert megrendelések hiányában nem tudták folytatni a tevékenységüket.

II. A kisadózó vállalkozások tételes adóját érintő módosítások

A Módtv. alapján több jelentős változtatás lép életbe 2021. január 1-jétől, amely érinti mind a kisadózó vállalkozásokat, mind azok üzleti partnereit. A módosítások célja a kisadózó vállalkozások és üzleti partnereik közötti esetleges színtelt munkaszerződések létrehozásának megakadályozása, a rendeltetésszerű joggyakorlás elvével ellentétes visszaélések számának csökkentése.

1. A kisadózói bejelentésre vonatkozó szabályok változása

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban:

Katv.) 7. § új (1a)-(b) bekezdései a kisadózó magánszemélyek bejelentésével kapcsolatos szabályokon változtatnak.

2021. január 1-jétől egy magánszemély kizárólag egyetlen jogviszonyával jelenthető be kisadózóként. A kisadózó vállalkozás által tett, a magánszemély kisadózóként történő nyilvántartásba vétele iránti bejelentést az állami adó- és vámhatóságnak határozattal vissza kell utasítania, ha a magánszemély az adóhatósági nyilvántartásban már szerepel kisadózóként.

A Katv. 32/E. § (1) bekezdésébe beiktatott átmeneti rendelkezés alapján ennek a követelménynek a kisadózó vállalkozásoknak a fenti időpontig kell megfelelniük, vagyis a kisadózóként bejelentett magánszemélyeknek ezen időpontig célszerű eldönteniük, hogy melyik kisadózó vállalkozásban kívánják fenntartani kisadózói státuszukat, majd ennek megfelelően töröltetniük kell az adóhatósági nyilvántartásból valamelyik kisadózó vállalkozásban fennálló kisadózói jogviszonyukat. Ha ugyanis ez a feltétel 2021. január 1-jén nem teljesül, akkor az állami adó- és vámhatóság ezen időponttal az elsőként bejelentett jogviszony kivételével a többi jogviszony tekintetében törli a magánszemélyt a bejelentett kisadózók köréből. Erről a tényről a kisadózó magánszemélyeket és az érintett kisadózó vállalkozásokat is értesíti az állami adó- és vámhatóság a jogviszony törléséről rendelkező határozat megküldésével.

2. Az „új típusú” 40 százalékos mértékű adóval kapcsolatos szabályok

A következő jelentős módosítás lényege, hogy a törvényi feltételek teljesülése esetén a kisadózó vállalkozások üzleti partnereinek – attól függően, hogy a kisadózó vállalkozással kapcsolt vállalkozási viszonyban állnak-e, illetve figyelemmel arra is, hogy az adott üzleti partner belföldön vagy külföldön letelepedett – a kisadózó vállalkozások részére teljesített kifizetés esetén 40 százalékos mértékű adót kell fizetniük, a következők szerint:

a) Ha az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. § 31. pontja szerinti, a kisadózó vállalkozással kapcsolt vállalkozási viszonyban² álló kifizető juttat a kisadózó vállalkozásnak bevételt, akkor e juttatás teljes összege után 40 százalékos mértékű adót kell meg-

2) A Katv. 2. § 9. pontjában foglalt értelmező rendelkezés alapján kapcsolt vállalkozásnak a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 4. § 23. pontja szerinti vállalkozás minősül.

állapítania és fizetnie a juttatás hónapját követő hónap 12. napjáig. Az adót a kifizetőnek ugyanezen határidőig kell bevallania, és e bevallásban szerepeltetnie kell a kisadózó vállalkozás adószámát, nevét és címét.

Ezzel összefüggésben a kisadózó vállalkozást egy újabb adatszolgáltatási kötelezettség terheli majd, hiszen a Katv. 11. § új (5a) bekezdése szerint a kisadózó vállalkozásnak a KATA nyilatkozatban/bevallásban adatot kell szolgáltatnia az állami adó- és vámhatóság felé az előbbieket szerinti kifizető nevééről és címéről, továbbá a kisadózó vállalkozás által a naptári évben megszerzett, a Katv. 2. § 12. pontja szerinti bevételnek minősülő összegről.

b) Ha az Art. szerinti kifizető – mely nem kapcsolt vállalkozása a kisadózó vállalkozásnak – juttat ugyanannak a kisadózó vállalkozásnak az év elejétől összesítve 3 millió forintot meghaladó összegű bevételt, akkor a 3 millió forintot meghaladó összegű juttatás után 40 százalékos mértékű adót kell fizetnie.

A Katv. 8. § új (6c) bekezdése alapján bizonyos juttatásokat nem kell figyelembe venni a kifizetőt terhelő 40 százalékos mértékű adó alapjának kiszámításakor, illetve bizonyos esetekben a kifizetőt nem terheli ez az adófizetési kötelezettség, így nem képezi az adó alapját:

- az az összeg, amely után a kifizető az a) pontban foglaltak alapján 40 százalékos mértékű adót köteles fizetni
- az az összeg, amelyet a kifizető az Egészségbiztosítási Alapból származó finanszírozásként juttat az egészségügyi szolgáltatóként tevékenységet folytató kisadózó vállalkozásnak,
- az az összeg, amelyet a kifizető jogszabályban meghatározott díjszabás alapján juttat a kisadózó vállalkozásnak (tipikusan az ügyvédi tevékenységet végző kisadózó vállalkozásnak),
- az az összeg, amelyet az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény szerinti költségvetési szerv kifizető juttat a kisadózó vállalkozásnak.

A kifizetőnek elsőként annak a hónapnak a 12. napjáig kell megállapítania, bevallania és megfizetnie a 40 százalékos mértékű adót, amelyet megelőzően a 3 millió forintos juttatási értékhatárt átlépte. Ezt kö-

vetően pedig a tárgyév minden olyan hónapját követő 12. napig kell teljesítenie az adókötelezettségeket, amelyben a kisadózó vállalkozás részére bevételt juttat. A kifizetőnek a bevallásban szintén fel kell tüntetnie a kisadózó vállalkozás adószámát, nevét és címét.

Lényeges, hogy az a) és b) pont szerinti kifizetőnek a tárgyévet követő év január 31-éig tájékoztatnia kell a kisadózó vállalkozást a 40 százalékos mértékű adó alapjaként figyelembe vett összegről.

c) Ha a kisadózó vállalkozásnak olyan külföldi illetőségű jogi személy, egyéb szervezet, vagyis külföldi kifizető juttat bevételt, amellyel a kisadózó vállalkozás kapcsolt vállalkozási viszonyban áll, akkor e bevétel után a kisadózó vállalkozásnak kell 40 százalékos mértékű adót fizetnie, mégpedig a bevétel megszerzése hónapját követő hónap 12. napjáig.

d) Ha a kisadózó vállalkozás vele kapcsolt vállalkozási viszonyban nem álló ugyanazon külföldi kifizetőtől szerez a tárgyévben az év elejétől összesítve 3 millió forintot meghaladó összegű bevételt, akkor a kisadózó vállalkozásnak 40 százalékos mértékű adót kell fizetnie. Ezen adókötelezettség alapján meghatározásakor nem kell beszámítani azt a bevételt, amely után a kisadózó vállalkozás a c) pontban foglaltak alapján 40 százalékos mértékű adó fizetésére kötelezett.

Ezt az adót a katas vállalkozásnak elsőként annak a hónapnak a 12. napjáig kell megfizetnie, amelyet megelőzően a külföldi kifizetőtől származó bevétel a 3 millió forintos összeghatárt átlépte. Ezt követően pedig a tárgyév minden olyan hónapját követő 12. napig kell teljesítenie az adófizetési kötelezettséget, amelyben a külföldi kifizetőtől bevételt szerzett.

A kisadózó vállalkozásnak a c) és d) pont szerinti külföldi vállalkozástól származó bevétel után fizetendő 40 százalékos mértékű adót az adóévet követő év február 25-éig benyújtandó nyomtatványon kell bevallani, mely bevallásban havonként és külföldi kifizetőnként kell feltüntetni az adóévben az adó alapjába tartozó bevételt, továbbá a bevételt juttató külföldi kifizető nevét és címét. Ha pedig a kisadózó vállalkozás Katv. szerinti adóalanyisága év közben megszűnik, akkor ezt a bevallást az adóalanyiség megszűnésétől számított 30 napon belül kell megtenni.

A Katv. új rendelkezései rögzítik azt is, hogy az a)-d) pont szerinti 40 százalékos mértékű adó alapjába tartozó értéket

a kisadózó vállalkozást a Katv. 8. § (6) bekezdése alapján évi 12 millió forintot meghaladó bevétel esetén terhelő 40 százalékos mértékű adófizetési kötelezettség meghatározása során nem kell figyelembe venni.³

Fontos továbbá, hogy a c) és d) pontban említett új szabályok szerinti 40 százalékos mértékű adó megfizetése sem mentesíti a kisadózó vállalkozást a havi tételes adó megfizetése alól.

3. Az adatszolgáltatási szabályok módosulása, a kisadózó vállalkozások tájékoztatási kötelezettsége

Az „új típusú” 40 százalékos mértékű adófizetési kötelezettség 2021. január 1-jével történő kialakításával párhuzamosan módosulnak a kisadózó vállalkozásokat és azok üzleti partnereit terhelő adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó, jelenleg érvényben lévő rendelkezések is.

A Katv. hatályos szabályai alapján a kisadózó vállalkozásnak évente a KATA nyilatkozatban/bevallásban adatot kell szolgáltatnia azon üzleti partnere adatairól, amelytől a naptári évben 1 millió forintot meghaladó összegű bevételt szerzett. Ezzel párhuzamosan a kisadózó vállalkozás üzleti partnerét is adatszolgáltatási kötelezettség terheli a tárgyévét követő év március 31-éig, ha a kisadózó vállalkozás részére a naptári évben 1 millió forintot meghaladó összegű bevételt juttat. Mindkét adatszolgáltatás tartalmára vonatkozó előírás, hogy nem kell az adatszolgáltatás során figyelembe venni a katas vállalkozás olyan bevételét, amelyről az nem számlát állított ki.

A Módtv. e meglévő adatszolgáltatásokra vonatkozó értékhatárokat nem módosítja, ugyanakkor 2021. január 1-jei hatállyal bővíti azoknak a bevételeknek a körét, amelyekről nem kell adatot szolgáltatni. Így ezen adatszolgáltatás teljesítése során nem kell számításba venni azon összegeket, amelyről a kisadózó vállalkozás nem költségelszámolásra alkalmas bizonylatot állított ki.

A Módtv. 2021. január 1-jétől a kisadózó vállalkozásokat terhelő tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályokat is beiktat a Katv. 13. §-ába.

Eszerint egyrészt a kifizetővel szerződéses jogviszonyt létesítő Katv. szerinti adóalanyok a szerződés megkötése-

kor írásban tájékoztatnia kell a kifizetőt arról, hogy kisadózó vállalkozásnak minősül. Másrészt pedig a kisadózó vállalkozásnak tájékoztatnia kell a vele szerződéses kapcsolatba lévő kifizetőt a Katv. szerinti adóalanyisága megszűnésének vagy újrakeletkezésének időpontjáról.⁴

E tájékoztatási kötelezettséghez kapcsolódó átmeneti rendelkezés szerint a 2020. december 31-éig kifizetővel létesített és 2021-ben még fennálló szerződéses jogviszony esetében a kisadózó vállalkozásnak 2021. január 15-éig kell tájékoztatást nyújtania a kifizetőnek a fenti körülményekről.

4. A tételes adó alóli mentességre vonatkozó szabályok változása

A kisadózó vállalkozás által a kisadózó után fizetendő havi tételes adó alóli mentesülésre vonatkozó rendelkezéseket két változás érinti.

Ezek közül az egyik hiánypótló rendelkezés a kisadózó vállalkozásként működő ügyvédi irodák kisadózóként bejelentett tagjaira nézve jelent kedvező változást, ha a kisadózó tag az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Ügyvédi tv.) szabályai szerint szünetelteti az ügyvédi tevékenységét. A 2021. január 1-jétől hatályos rendelkezés szerint nem kell megfizetni a kisadózó vállalkozásnak a havi 25 ezer, 50 ezer vagy 75 ezer forint összegű tételes adót azon hónapokra, amelyek egészében az ügyvédi iroda kisadózóként bejelentett tagja az általa folytatott ügyvédi tevékenységet az Ügyvédi tv. rendelkezései szerint szüneteltette, kivéve, ha a kisadózóként folytatott tevékenységébe tartozó munkát végez.

A másik, 2020. július 15-étől hatályos szabály adminisztráció-csökkentéssel jár azon kisadózó egyéni vállalkozókra nézve, akik az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Evecvtv.) rendelkezései szerint szüneteltetik a tevékenységüket. A módosítás háttérben az áll, hogy 2020. július 1-jétől az Evecvtv. szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartást nem a Belügyminisztérium, hanem a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) vezeti, így az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetését ezen időponttól kezdve a NAV-hoz kell beje-

3) A Katv. 8. § (6) bekezdésében foglalt hatályos rendelkezések alapján a kisadózó vállalkozásnak a tételes adófizetési kötelezettséggel érintett hónapok és 1 millió forint szorzatát meghaladó összegű bevétel után kell 40 százalékos mértékű adót fizetnie.

4) A kisadózó vállalkozás jogállása abban az esetben keletkezhet újra, ha az adóalanyisága megszűnését követően eltelt a Katv. 6. §-a szerinti időszak (az adóalanyiság megszűnésének éve és az azt követő 12 hónap).

lenten. Erre tekintettel pedig indokolatlan lenne fenntartani azt a hatályos rendelkezést, mely alapján a kisadózó egyéni vállalkozónak a szünetelés miatti mentesülés első hónapjára vonatkozóan bejelentést kell tennie a NAV-hoz.

A Módtv. ennek megfelelően úgy módosítja a Katv. 8. § (11) bekezdését, hogy a katas egyéni vállalkozónak a tevékenysége szüneteltetése miatti mentesülésről nem kell bejelentést tennie a NAV felé azzal, hogy a kötelezettség módosítását a rendelkezésre álló adatok alapján az adóhatóság hivatalból végzi el. A kisadózó egyéni vállalkozónak ugyanakkor bejelentést kell tennie a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig arról, ha a szünetelés ideje alatt a kisadózóként folytatott tevékenységébe tartozó munkát végez.

III. Illetéket érintő változások

A Módtv. 2.-t az Országgyűlés 2020. június 16-án fogadta el, és a 2020. június 23-án megjelent Magyar Közlönyben lett kihirdetve.

A törvénymódosítás célja tovább bővíteni a családon belüli vagyonmozgások mentességét a vagyonszerzési illeték alól, azzal, hogy kedvező illetékszabályt vezet be a testvér öröklésére, ajándékozására is. Az indokolás szerint „*a testvérek a nemzet alapját képező család szerves részét képezik, mindemellett a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény a testvéreket is a közeli hozzátartozók között említi*”, ezért esetükben is indokolt az illetékmentes ingyenes vagyonszerzés lehetőségének megteremtése.

A fentiek kerültek átvezetésre az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) rendelkezései közé, ennek megfelelően az Itv. 16. § (1) bekezdése egy új j) ponttal egészült ki, mely szerint mentessé válik az öröklési illeték alól az örökgyógyó testvére által megszerzett örökrész. Ezzel egyidejűleg az ajándékozási illeték alóli mentességek köre is kiegészítésre került, így mentesül az ajándékozási illeték alól az ajándékozó testvére által megszerzett ajándék. A mentességet az Itv. 17. § (1) bekezdés új w) pontja tartalmazza. Az illetékmentesség feltétele tehát mindkét esetben az, hogy a

vagyonszerzés testvérek közötti öröklés vagy ajándékozás során következzen be.

A Módtv. 2. kiegészíti az Itv. 95. § (5) bekezdését is, ami – annak érdekében, hogy csökkentse a vagyonszerzők adminisztratív terheit – kivételenként nevesíti a bejelentési kötelezettség alól a testvér által illetékmentesen megszerzett ajándékot.

Az értelmező rendelkezéseket tekintve az Itv. 102. § (1a) bekezdése kiegészül a testvér definíciójával, mely szerint az Itv. alkalmazásában testvér az a személy, akinek legalább az egyik szülője (örökbefogadója) azonos az örökgyógyó, megajándékozó szülőjével (örökbefogadójával).

Az idézett jogszabályi rendelkezés alapján tehát testvérnek kell tekinteni azt a személyt, akinek mindkét vészerinti szülője azonos az örökgyógyó, megajándékozó vészerinti szüleivel (ún. édestestvér). Testvérnek minősül továbbá a féltestvér, valamint az örökbefogadáson alapuló testvér is.

A fenti módosítások 2020. július 8-án léptek hatályba. Fontos ugyanakkor, hogy az átmeneti rendelkezés alapján a testvér vagyonszerzéseivel összefüggésben alkalmazható kedvező illetékszabályt azokban az ügyekben is érvényesíteni kell, amelyekben az állami adóhatóság még nem hozott végleges döntést (Itv. 99/V. §).

Megemlítendő, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben (a továbbiakban: Ptk.) pontosításra került az örökbefogadó fogalmi meghatározása (hatálybalépése: 2020.09.01.), ennek megfelelően örökbefogadó

- az a huszonötödik életévét betöltött, cselekvőképes személy lehet,
- aki a gyermeknél legalább tizenhat évvel, legfeljebb negyvenöt évvel idősebb, és
- személyisége, körülményei alapján alkalmas a gyermek örökbefogadására.

Három év feletti gyermek örökbefogadása iránti kérelem benyújtása esetén az örökbefogadás a gyermek érdekében abban az esetben is engedélyezhető, ha az örökbefogadó szülő és a gyermek között legfeljebb ötven év a korkülönbség. Rokoni vagy házastársi örökbefogadás esetén a korkülönbségtől el kell tekinteni (Ptk. 4:121. § (1) bekezdés).

DR. ROSENFELD ANITA

DR. GAÁL ÁGNES